

ת"פ 43666/04/19 - מדינת ישראל נגד איסמעיל אבו מדיגם

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 43666-04-19 מדינת ישראל נ' אבו מדיגם

בפני בעניין:	כבוד השופטת טל לחיאני שהם מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד אורטל ליברזון
נגד	המאשימה
איסמעיל אבו מדיגם באמצעות ב"כ עו"ד בדר אלפראונה	
	הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי **סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977** (להלן: "**החוק**").

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בין הנאשם לאחר התפתחה תגרה במפעל לעיבוד עופות בכפר מנחם בו עבדו (להלן: "**המפעל**") - אשר במהלכה נטל הנאשם סכין לידו. בסמוך לאמור, נקלע מר סמי אלכמלאת (להלן: "**המתלונן**") לתגרה, במטרה למנוע את המשכה, ותפס את הנאשם מאחור. תוך כדי כך, נחבל המתלונן מהסכין אשר אחז הנאשם ונגרם לו חתך באורך כ-3.5 ס"מ בכף יד שמאל בגינו נזקק לטיפול רפואי ותפירה בבית החולים "קפלן".

הסדר הטיעון

2. בין הצדדים הוסכם כי הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן ויפנה לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן בטרם טיעון לעונש, מבלי שהושגה הסכמה עונשית כלשהי.

ב"כ הנאשם עתר כי שירות המבחן יבחן שאלת אי ההרשעה בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 38, נעדר עבר פלילי, נשוי, אב ל-9, הסובל מקשיים רפואיים.

הנאשם סיים 10 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. בעבר עבד בעבודות מזדמנות, ובהמשך עבד כ-7 שנים במפעל עד

שלפני מספר חודשים הוצא לחל"ת עקב התפשטות נגיף הקורונה.

הנאשם הודה בביצוע העבירה, לקח אחריות מלאה על מעשיו ותאר כי התפתחה תגרה בינו לבין אחר. לדבריו, אחז בסכין לצורכי עבודתו בלבד, וכי במהלך ניסיון ההפרדה בינו לבין האחר - נפגע המתלון מהסכין וזאת מבלי שהייתה לו כל כוונה לפגוע בו. עוד טען הנאשם כי הלך לבקר את המתלון בבית החולים וכי התנצל בפניו, וכן כי בהמשך נערכה סולחה ביניהם. הנאשם הביע חרטה רבה על האירוע ותוצאותיו הקשות וטען כי התנהגות זו אינה מאפיינת אותו.

בשיחה עם המתלון עלה כי זה לא יודע מי פיזית פגע בו במהלך התגרה בין הנאשם לאחר, ושיתף כי לאחר העבירה הנאשם הגיע להתנצל על שפגע בו, כי לא חש פחד או איום מהנאשם, וכי התנהגות זו לא אופיינית לנאשם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בחר להשתתף בתקרית האלימה ופעל באופן אימפולסיבי ואלים, ככל הנראה מאחר והאלימות כנגדו עוררה בו זעם ותחושת פגיעה בכבודו ושלומו, וכי במצבים בהם נתון תחת לחץ - לנאשם קושי בהפעלת שיקול דעת מעמיק. עם זאת, שירות המבחן סבור כי אין מדובר באדם בעל דפוסי התנהגות אלימים ותוקפניים הרגיל במעורבות בפלילים, וכי ההליך הפלילי כנגדו מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. כמו כן, התרשם כי לנאשם רשת תמיכה חיובית, אחראי, ובעל יכולת לראות את האחר ולגלות אמפתיה.

לאור המפורט, המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות של"צ למשך 140 שעות לצד מאסר מותנה.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל.

בטיעוניה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה, לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצועה, לנזק אשר נגרם למתלון, על אף שהנאשם לא התכוון לפגוע בו, וכן לפוטנציאל הנזק לאור החזקת הסכין במהלך התגרה.

בתוככי המתחם טענה ב"כ המאשימה כי יש להטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות. לטענתה, עמדה זו מאזנת נכונה בין הנזק שנגרם למתלון והתנהלות הנאשם באירוע זה, לבין התרשמות שירות המבחן באשר למאפייניו של הנאשם בעת שגרה ולהיעדר עבר.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בעתירתה.

5. ב"כ הנאשם עתר לאמץ המלצת שירות המבחן.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו ללקיחת האחריות מצד הנאשם ולחסכון בזמן השיפוטי, להבעת החרטה, וכן למאמציו של הנאשם לפצות את המתלון, שהוא חברו. עוד הפנה להיעדר עבר פלילי, למצבו הרפואי של הנאשם, וכן להיותו אב ל-9

ילדים, הממתין ללידת בנו העשירי, מובטל מזה מספר חודשים בשל התפשטות נגיף הקורונה, ואשר אף מסייע לאביו הנכה.

לטענת ב"כ הנאשם, המלצת שירות המבחן תאפשר לנאשם להמשיך בשגרת חייו, לסייע לאביו ולפרנס את ילדיו, ומאידך גיסא - תהווה גורם מציב גבול אשר יבהיר לנאשם את משמעות מעשיו.

ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט ימנע מהטלת קנס, וזאת לאור מצבו הכלכלי של הנאשם לאור המפורט.

6. במועד הטיעונים לעונש טען הנאשם כי מצטער על שאירע.

קביעת מתחם העונש ההולם:

7. **תיקון 113 לחוק העונשין** קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, ככל שנקבע שאין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם, יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

8. כתב האישום מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם ל**עקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו כתוצאה מהעבירה עליה נותן הנאשם את הדין הם השמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף, לביטחון אישי ולשלווה.

11. אין מחלוקת כי עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש עליה נותן הנאשם את הדין היא עבירה חמורה.

בע"פ **10538/09 מלקוניאן נגד מדינת ישראל (22/07/10)** נאמר ביחס לעבירות מסוג זה כי: "**מעשיו של המערער הינם חמורים וקשים. ... על כן, שב וחזר בית משפט זה על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה שתעביר מסר חד וברור כי אלימות אינה פתרון, ואף אם אדם נקלע לסיטואציה מתסכלת או מרגיזה אינו יכול להביא לפתרונה באמצעות כוח הזרוע**".

12. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בגין העבירה עליה נותן הנאשם את הדין מובילה למסקנה כי **הפגיעה בהם**

היא ברף הבינוני, וזאת בשים לב מחד גיסא להיעדר תכנון מוקדם, לכך שמדובר באירוע נקודתי, ולעובדה כי הנאשם לא התכוון לפגוע במתלונן, ומאידך גיסא לנזק אשר נגרם למתלונן כתוצאה מהחזקת הסכין בעת האירוע, וכן לנזק אשר היה עלול להיגרם כתוצאה מהחזקת הסכין במהלך האירוע המתואר בכתב האישום.

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין העבירה עליה נותן הנאשם את הדין מעלה כי קיים מנעד רחב של ענישה:

א. **ברע"פ 6449/15 חלואני נגד מדינת ישראל (12/10/15)** דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות, וזאת לאחר שהוכח כי על רקע ויכוח בינו לבין המתלונן, ולאחר שהמתלונן הכה בפניו וגרם לו חבלה, נטל הנאשם פטיש והכה את המתלונן בראשו. כתוצאה מהאמור נגרם למתלונן חתך באוזנו השמאלית. על אף המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ומשלא נמצא נזק קונקרטי - הרשיע בית משפט השלום את הנאשם והטיל עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי אין להימנע מהרשעת הנאשם וכן כי העונש שהוטל עליו איננו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת. בית המשפט העליון אימץ עמדת בית המשפט המחוזי ודחה כאמור את הבקשה.

ב. **בעפ"ג (י-ם) 64130-06-15 סברי נגד מדינת ישראל (01/11/15)** אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שחבט פעמיים בראשו של המתלונן במכות אגרופ וגרם לחתך שטחי באורך של כסנטימטר בראשו אשר הצריך תפירה. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע "מענישה מוחשית משמעותית (שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריא) ועד 12 חודשי מאסר בפועל". לאחר ששקל כלל השיקולים, לחומרה ולקולה, בעניינו של הנאשם, ובשים לב המלצת שירות המבחן להטלת מאסר בפועל למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות - גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו, שמחציתו הופעלה בחופף. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא איזן נכונה בין השיקולים השונים וכי לא קיימת סטייה קיצונית מרמת הענישה הראויה.

ג. **בעפ"ג (ת"א) 32560-10-14 מדינת ישראל נגד בלס (18/03/15)** התקבל ערעורה של המדינה, בעניינו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהתכופף לעבר חלון רכבו של המתלונן, בעוד זה יושב ברכבו, והיכה אותו בפניו. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן כאב ראש ותזוזה של שיניים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר מותנה וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

ד. **בעפ"ג (מרכז) 33047-04-14 נחום נגד מדינת ישראל (08/07/14)** נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהיכה בחלון רכבו של המתלונן, נופף לעבר פניו בצרור מפתחות, השליך אבן על רכבו, ולאחר מכן היכה את המתלונן באמצעות מקל וגרם לו חתך במצח, שהצריך טיפול רפואי. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש ההולם נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא שקל את כלל השיקולים הרלוונטיים במקרה זה, וכי צדק כשלא אימץ

המלצת שירות המבחן להטלת של"צ.

ה. בע"פ (מחוזי חיפה) 33776-01-13 שמאמי נגד מדינת ישראל (10/07/13) קיבל בית המשפט באופן חלקי את ערעורו של הנאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שגרם לשבר באגודל ולחבלה בפנים, כך שעונשו הוקל מ- 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ל-4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ו. בת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 מדינת ישראל נגד אברהמי (03/01/13) הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש אשר הובילה לכך שלמתלון נגרמה המטומה בעין. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 3-12 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

14. לא מצאתי כי יש להסיק מרע"פ 9347/11 ענבינגד מדינת ישראל (22/12/11) אליו הפנתה ב"כ המאשימה למקרה המונח לפניי, וזאת לאור השוני בעבירה בה הורשעה הנאשמת באותו המקרה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, החמורה מזו שעליה נותן הנאשם את הדין היום.

15. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לפרמטרים הבאים:

א. התכנון שקדם לביצוע העבירות - מהמפורט עולה כי לא קדם תכנון לביצוע העבירה.

ב. הנאשם הוא המבצע היחיד של העבירות.

ג. הנזק שנגרם למתלון כתוצאה מביצוע העבירות - מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כאמור כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם נחבל המתלון מהסכין אשר אחז הנאשם ונגרם לו חתך באורך כ-3.5 ס"מ בכף יד שמאל בגינו נזקק לטיפול רפואי ותפירה בבית החולים "קפלן".

ד. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות - השתלשלות אירוע התקיפה, כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, מעלה כי בשל העובדה שהנאשם אחז בסכין במהלך התקיפה - יכלו להיגרם למתלון ולאחר אף נזקים חמורים יותר מהחבלה שנגרמה בפועל.

ה. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות - מעובדות כתב האישום המתוקן וכפי שעולה אף מטיעוני ב"כ הנאשם והמתלון עצמו, כמפורט בתסקיר שירות המבחן - העבירה בוצעה על רקע תגרה עם אחר.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג') מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה עליה נותן הנאשם את הדין, בנסיבות ביצועה כמפורט, נע בין מאסר קצר בפועל אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל.

עם זאת, לאור עתירת ב"כ המאשימה לעניין מתחם הענישה, אסתפק בקביעה לפיה במקרה זה הרף העליון במתחם הענישה הוא 6 חודשים בלבד.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לקולה או לחומרה וב"כ הנאשם אף לא טען כי קיימת הצדקה לחריגה כלשהי במעמד הטיעונים לעונש.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות-

א. הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - מתסקיר שירות המבחן עולה כאמור כי הנאשם הוא אב ל-9 ילדים הממתין ללידת בנו העשירי, ומובטל מזה מספר חודשים בשל התפשטות נגיף הקורונה. מטיעוני ב"כ הנאשם אף עולה כי סובל מבעיה רפואית ומסייע לאביו הנכה. ברי כי הטלת עונש של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ובוודאי שמאחורי סורג ובריח - עשויים לפגוע בנאשם ובבני משפחתו.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - כמפורט לעיל, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע צער וחרטה, לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים ושירות המבחן התרשם כי התנהגותו באירוע העבירה חריגה להתנהלותו, אם כי לא ניתן להתעלם אף מהתרשמות שירות המבחן ולפיה במצבים בהם נתון תחת לחץ - לנאשם קושי בהפעלת שיקול דעת מעמיק.

ג. מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בגינה - כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, מדברי הנאשם והמתלונן, הנאשם הלך לבקר את המתלונן בבית החולים והתנצל בפניו, ובהמשך נערכה ביניהם סולחה.

ד. עברו הפלילי של הנאשם - הנאשם נעדר עבר פלילי.

19. במצב דברים זה, בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להיעדר עבר פלילי, וכן לאור התרשמות שירות המבחן והמלצתו, כמפורט לעיל, אני סבורה כי ניתן להסתפק בענישה ברף התחתון של המתחם, דהיינו עונש מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד ענישה צופה פני עתיד.

20. לא מצאתי מקום לאמץ באופן מלא את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד שכן ענישה שכזו מהווה חריגה לקולה ממתחמי הענישה והנאשם איננו עומד בקריטריונים שקבע המחוקק לחריגה שכזו. הגם שמדובר בנאשם בעל משפחה, נעדר עבר, שלקח אחריות על מעשיו, שירות המבחן התרשם מגורמי סיכון שלא ניתן להם כל מענה ומשכך, אין זה המקרה לחרוג ממתחם העונש.

אציין את הידוע לכל כי תסקיר שירות המבחן מהווה המלצה בלבד ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו.

[ראו: ע"פ 6341/14 בן אישטי נגד מדינת ישראל (08/07/15)].

21. בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם, לעמדת המתלונן, ולסולחה שנעשתה ביניהם - אמנע מהטלת פיצוי ואסתפק בהטלת קנס מינימלי.

22. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. חודש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב במשרדי הממונה בבאר שבע ביום 03/05/21 בשעה 08:00.

במידת הצורך ימסור הנאשם בדיקות שתן. מובהר כי ככל שלא יעמוד בתנאים, ירוצה המאסר מאחורי סורג ובריח.

2. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

3. התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שנתיים שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

4. קנס בסך 1000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורת הקנס.

הקנס ישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך 90 יום מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום ו' אייר תשפ"א, 18/04/2021 במעמד הנוכחים.